

s tem ne samo šolskemu obiskovanju na svoji šoli, ampak stavlja svoje tovariše na drugih šolah, kjer se vestno naznanujejo šolske zamude, v neprijeten položaj, da se jim očita: „Saj izostajajo otroci tudi na drugih šolah, a tam jih ne naznanujejo, Vi torej pri nas samo sitnost stresate!“ Zato, tovariši, poslušmo vestno po zakonitih določbah!

Marsikdo bo domneval, da bodo šolski voditelji ali učitelji zaradi tega preobloženi s pisarijami, kar bi škodovalo odgojnemu in učenemu delovanju, za katero jim je v prvi vrsti skrbeti. Ker so se radi tega šolska oblastva z m. u. z dné 12. svečna 1884. leta, št. 23.122, pozvala, obstoječe ukaze gledé uradnih spisov na občnih ljudskih šolah kakor tudi dotične obrazce pregledati in pri tej kakor odslej pri vsaki priliki gledati na to, da se nebi-stvene pisarije odpravijo, neizogibne pa naredé priprostejše; gledati moramo v prvi vrsti učitelji, da se ne obtežimo z nebi-stvenimi pisarijami. Te pisarije prištevam vendar neizogibnim, zakaj na ta način bomo imeli pač prvi mesec morda več pisarij, a poznejše mesece vsekakor manj. Razen tega je le na ta način mogoče, da vpeljemo tudi v vseh naših šolah redno šolsko obiskovanje, kar je brezpogojno potrebno, ako hočemo povzdigniti naše šolstvo ter da dosežemo pri vseh učencih učni zmoter!

Naši dopisi.

Iz novomeškega okraja. (Praznovanje cesarjeve petdesetletnice.) Učiteljstvo novomeškega šolskega okraja je praznovalo 22. m. m. 50letnico presvetlega cesarja. Ob 9. uri je bila v samostanski cerkvi slovesna maša z zahvalno in cesarsko pesmijo, katero je daroval z obilo asistenco gospod prošt dr. Seb. Elbert. Petje je oskrbelo učiteljstvo; iz posebne prijaznosti sta sodelovala gg. brata Kozina. Svete maše se je udeležil tudi gospod okr. glavar vitez Vesteneck s člani c. kr. okrajnega šolskega sveta. Po maši se je zbralo učiteljstvo v okusno, slavnosti primerno okrašeni dvorani „Narodnega doma“ k slavnosti seji, katere so se udeležili vsi člani

c. kr. okr. šolskega sveta, na čelu jim predsednik gospod glavar in veliko gosp. duhovnov-katehetov. Gosp. nadzornik A. Jeršino vic otvori sejo in razjasni navzočim pomen te slavnosti. Preden preide na dnevni red, nasvetuje gosp. nadučitelj Koncilija, naj odposlje učiteljstvo Njega Veličanstvu brzojavno udanostno izjavo. Ta nasvet je bil z navdušenimi „Slava“-klici sprejet. Slavnostni govornik je bil gosp. nadučitelj Koncilija. V vznesenih besedah je opisal gospod govornik delovanje Njega Veličanstva v blagor in srečo državljanov. Omenjal je dobre, katere je delil različnim stanovom in posebno povdarjal še dobre, katere je iz Njegove milostne roke prejel učiteljski stan. Za Njegovega vladanja se je ustanovilo v Avstriji na tisoče šol, samo v našem okraju 19. Končal je svoj govor z besedami cesarske pesmi: „Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo!“ Mogočni „Slava“-klici so se izpremenili polagoma v lepo melodijo cesarske pesmi, katero so vsi navzoči navdušeno zapeli. Da bi se tej slavnosti postavil dostojen spomenik, je naročil stalni učiteljski odbor spominsko knjigo, katero diči na prvi strani podoba Njegovega Veličanstva in Njegov popoln naslov. Za tem so napisani na novi strani člani c. kr. ministrstva za uk in bogočastje, c. kr. deželnega šolskega sveta in c. kr. okr. okrajnega šolskega sveta, vsako oblastvo na svojem listu. V spominsko knjigo se je tudi vpisala udanostna izjava, katero so vsi navzoči podpisali. Prvi se je upisal gospod okr. glavar, za njim člani c. kr. okr. šolskega sveta, na to gostje, ki so nas počastili, in slednjič učiteljstvo. V knjigo se bo napisal še slavnostni govor in potem slavnost vsake šole vsega okraja. Knjiga bo shranjena v okr. učiteljski knjižnici. Po slavnosti seji se je vršila navadna okrajna učiteljska konferencija v deklški šoli. Ob 1. uri popoldne je bil banket v hotelu Schwarz, katerega se je udeležil ves cesarsko-kraljevi okrajni šolski svet, že prej imenovani gostje in vse učiteljstvo. Vrsto napitnic je otvoril gospod nadzornik z nagovorom na Njega Veličanstvo kot dobrotnika in pospešitelja ljudske šole in učiteljstva. Mogočni „Slava“-klici so zaorili po dvorani, godba pa je zaigrala cesarsko pesem, katero so navzoči stojé poslušali. Gospod nadučitelj Barle je napil gospodu deželnemu predsedniku baronu Heinu, gosp. nadučitelj Koncilija navzočemu gosp. c. kr. okr. glavarju vitez Vestenecku kot pravemu prijatelju učiteljstva, ki je vselej in vedno rad podpiral težnje posameznika in vsega učiteljstva, proseč ga, naj tudi v prihodnje ohrani učiteljstvu svojo

Po dolgem tiru se vendar vsi pogubé, jaz se malo odahnem, pogledam krog sebe, pa, o strah in groza, nič se ne morem spomniti, kje da sem. „Na, zdaj sem pa zašel!“ in spustim se v jok tako mil, da bi se moral kamen ljubljanskega tlaka usmiliti. Počasi grem nazaj po poti, kjer sem dirjal, ogledujem in ogledujem, pa kaj, ker so vse hiše enake in se druga druge držé! Po dolgem pridem vendar pred šolo, tu sem se že malo spoznal; kajti iz stanovanja pred šolo sem prišel že večkrat, prej so me pa oni nagajivci zmotili, da nisem pazil, kam grem.

„Ali si bil mar že zaprt“, me dražijo tako pozno domov prišlega z menoj stanujoči dijaki; a ko jim povem, kakšna se mi je zgodila, se mi pa še ti smeja na vsa usta, kar me prisili zopet k novemu joku.

Popoldan grem zopet v šolo s trdnim sklepom molčati na vse nagajivosti. Res v šoli sedem v klop in se ne zmenim za nobene zabavljice. Učenik pride in zopet razlaga, pa večidel le nemški — meni je prihajalo dolgčas in potreben sem bil iti vun. Kar meni nič, tebi nič vstanem in jo maham proti vratom. Učenik me je gledal, součenci so me zijali — a jaz nisem vedel zakaj. „Osli-ste vsi“, sem si mislil sam pri sebi. Učenik začne nekaj vpiti, samo beseda „zuruk“ mi je bila znana; nikakor mi ni hotelo v

glavo, zakaj da učenik tako vpije v šoli, kakor so k večemu oče doma nad volom vpili, kadar je preveč daleč zavozil, no, pa jaz sem bil že pri vratih in smuk vun. Počasi pridem nazaj ne vedé, kaka vihra me čaka. Komaj stopim v sobo, že zavpije učenik: „Alo, pojdi sem! Ali me nisi zjutraj poslušal, ko sem rekel, da mora vsak prositi, kdor hoče vun? Ti, kmečki zarobljenec ti! Zakaj nisi šel prej nazaj, ko sem ti veleval? Ali meniš, da tukaj krave pasemo, kmečki butec? V kazen boš do konca ure klečal in za jutri mi boš „das zweite Schulgesetz“, veš, kaj se to pravi, drugo šolsko postavo „zehnmal“, to je desetkrat spisano prinesel! Zastopiš, zehnmal das zweite Gesetz!“ Pri teh besedah prime mene, ki sem se tresel, kakor kaplja na veji, za uho in me pelje na klečalo. Učeničeve grozne besede pa „čehljanje“ po šoli me je vsega zmotilo, komaj sem vedel, kaj se z menoj godi. „Kmečki butec“ mi je donelo po ušesih — oh, ko bi oče vedeli!

Cela večnost se mi je dozdevala, predno je konec uri pozvonilo. Učenik me še malo ozmerja in ves osramoten grem med norčevajočo se drhaljo domov. Ne bom več popisoval, koliko sem moral pretrpeti zaradi te prve kazni, zmerom pa mi bo v spominu pričetek mojega študentovskega življenja. Le čudim se, da nisem bil tudi jaz žrtva tej ponemčevalni metodi v šolah, ki ni drugega

blagonaklonjenost. Gospod glavar se je zahvalil na napitnici in pripomnil, da dobro pozna težavno stanje učiteljstva in obljubil, da bo tudi v prihodnje drage volje podpiral učiteljstvo. Spodbujal nas je, naj bomo delavni v šoli in zunaj nje, naj mladino vzgajamo v ljubezni do Boga in domovine in v pravem avstrijskem duhu. V ljubezni in udanosti do cesarja vzgojena mladina bode zrasla v močan jez proti vsakemu sovražniku. Gospod nadučitelj Kalinger je napil gosp. nadzorniku kot neumornemu in plodonosnemu šolniku, kojega zasluge so znane tudi Njega Veličanstvu, ki ga je odlikoval z zlatim zaslužnim križcem, želeč, naj bi ta križec še dolgo vrsto let dičil prsa gosp. nadzornika. Gosp. učitelj Kutnar je nazdravil gospodu proštu dr. Elbertu, ki je, zahvaljujoč se, izrekel željo, naj bi šola in cerkev po vladarjevem geslu „Viribus unitis“ delovali pri vzgoji mladine. Napilo se je tudi navzočemu gosp. županu dr. Scheguli, členoma c. kr. okr. šolskega sveta, dr. Deteli in dr. Marinkotu, kateri vsi so, zahvaljujoč se, povdarjali važnost učiteljskega stanu in izražali svoje simpatije z učiteljstvom. Končno se je napilo stalnemu odboru za prireditve take lepe in pomenljive slavnosti v proslavo 50letnice. S tem je bil oficijalni del končan. Godba je ves čas pridno igrala največ slovenske in slovanske komade. Pevci in pevke so zapeli nekaj mičnih pesmi, in le prehitro je prišel čas ločitve. V večernem hladu smo se razšli s prijetno zavestjo, da smo preživeli lep in pomenljiv dan.

Z Goriškega. Deželni odbor goriški je ravnokar razposlal svoje poročilo za l. 1897., iz katerega se razvidi, da so denarne razmere okr. šol. sveta Tominskega kritične, da se ljudske šole tako kesno razvijajo, da skoro ni zapaziti nobenega napredka itd.

Take razmere so na Primorskem; a tudi v okraju goriške okolice ne morejo biti mnogo bolje, zakaj prišlo je že tako daleč, da se niti učiteljstvu ne morejo redno plačati tako pičli dohodki. Čudne razmere res. Država plačuje svojim uradnikom poleg (razmeroma mnogo boljših) rednih plač še draginjsko doklado; druge dežele so zboljšale tudi učiteljske plače, tako da daleč presegajo našo deželo; na Goriškem pa, kjer so plače najnižje, življenjske potrebščine pa blizu najdražje, tukaj pa se ne more niti pičlih plač redno plačevati in to še sedaj, ko se nenavadno občuti draginja.

Visoka vlada namerava na vsak način (ali s pomočjo drž. zbora ali tudi brez njega) zvišati plače svojim urad-

kakor morjenje duha in telesa, ki toliko sicer bistrih glav odvrne od učenja in torej od omike. Lahko in s prepričanjem smem reči, da je ta nenaravna sistema slovenskemu narodu duševno umorila veliko njegovih udov, ki bi mu bili kras in pravi studenci blagostanja in olike. Pa kaj se hoče, Boga hvalimo, da vendar ljudje spoznavajo škodljivost takega nenaravnega učenja in da se od dné do dné zmerom bolj odpravlja iz domačih naših šol.“

Ta spominska črtica je v marsikaterem oziru zanimiva.

Prvič nam odpira prijazen pogled v idilsko življenje postene gorenjske kmetiške hiše. Drugič nam resnično slika nagajivosti, ki smo jih morali tista leta trpeti na ljubljanski normalki od razposajenih predmestnih in meščanskih paglavcev mi kmetiški „butci in zarobljenci“, ki se nam je posrečilo, da smo se vrinili v gosposko normalko. In tretjič nam verno opisuje težave in muke, ki nam jih je prizadevala nespametna uredba tedanjih šol. Sodba — ali recimo rajši obsodba, — ki jo izreka pisatelj na koncu svojega spisa o tedanji metodi, je sicer ostra, a popolnoma resnična in upravičena. Vsa pisava je jedrnata in ves spis preveva dobrodejen, prijeten humor, ki nas spominja Jurčičevega in Erjavčevega peresa.

L.

nikom — učiteljstvo na Goriškem pa ne dobiva niti svojih rednih dohodkov.

Optimisti med učiteljstvom so gojili nado, da se v bližnji bodočnosti kaj stori za njihovo zboljšanje; sanjali so celo, da se izposlujejo kake draginjske doklade. No, zdaj so tudi ti razočarani; slovo dajejo vsakemu upanju v boljšo bodočnost. Gotovo ni nič čudnega pri takih razmerah, ako je precejšnje število razredov naših šol — zaprtih; ako otroci pohajajo ter izgubljajo zlata leta brez pouka, ali pa da se jih toliko tlači v en razred, da komaj diha, a se ničesa naučiti ne morejo.

Ali je potem kaj čudnega, da mlajše učiteljstvo premišlja, da bi mu bila edina resilna pot ona, ki ga vodi iz Goriškega na Kranjsko in Štajarsko?! Govori se, da bi mlajše učiteljstvo vse odšlo iz naše dežele, ako bi ga tu ne priklepali krajcarji, katere je dobivalo na učiteljskih kot štipendije, vsled katerih mora v tej deželi službovati vsaj šest let.

Vkljub tej krivični naredbi bode marsikdo dal slovo deželi, kjer vladajo tako kritične razmere, kjer se nihče ne gane, da bi se te razmere zboljšale.

Iz postojnskega okraja. (Okrajna učiteljska konferenca.) Z nekim posebnim sijajem, slavnostno se je vršilo letošnje zborovanje učiteljske skupščine v Postojni. Omeniti hočem samo stvari, ki z večine ne spadajo v šablono, pa dajejo letošnjemu zborovanju slavnostno lice cesarskega jubileja.

Konferenci je prisostoval c. kr. deželni šolski nadzornik blizu do konca, vsled česar so marsikoga prehajali — različni občutki. — Predsednik I. Thuma se je z izbranimi, toplimi besedami spomnil presvetlega vladarja in njegove petdesetletnice, učiteljstvo se je odzvalo s slava-klicanjem ljubljenu cesarju ter zapelo prvo in zadnjo kitico cesarske himne. Za tem je omenil umrle člene c. kr. okr. šol. sveta, Lavrenčiča in dekana Hoffstetterja, pok. učitelja Simončiča in Cebina ter pozval učiteljstvo, da — v znak sožalja — sede.

Po imenovanju Zarnika predsed. namestnikom ter Verbiča in Velepíčevo zapisnikarjema se je začelo nadzornikovo poročilo, ki je povdarjal takoj začetkoma, da so bili učni vspehi od lani znatno boljši... dovoljni, zelo dovoljni, dobri, da, celo prav dobri, česar nismo slišali vsako leto. Napredek povsod. Ta napredek je menda tudi veseslil c. kr. dež. šolskega nadzornika, da je izrazil svoje veselje ter dodal še nekaj nasvetov.

Referent Kostanjevec je rešil poročilo: Kako naj naše šole dostojno praznujejo petdesetletnico vladanja našega presvetlega cesarja Nj. Veličanstva Franca Jožefa I.? sicer kratko, a krepko. Povdarjal je, da slov. učiteljstva ni treba šele napeljevati k praznovanju te patrijotične slavnosti. — Resolucije so bile sprejete soglasno. Poročevavec je tudi obljubil, da hoče v svrhu slavnostno pesem sam pripraviti; jaz pa dostavljam, da bi se morda dobil v okraju učitelj, ki bi pesem uglasbil, da bi jo bilo možno peti še v pozne čase — na jubilejske slavnosti trajen spomin... Ref. A. Bisail je svoj „načrt za pouk v spisju za posamezne kategorije naših ljudskih šol“ sestavil natančno in skrbno, in c. kr. okr. šolski svet je ukrenil modro, da ga je dal litografično razmnožiti in razdelil posameznim učiteljem. Proti koncu se je umela živahna debata, ki jo je provzročil Primožič z nekaterimi pametnimi nasveti in premembami, ki so pa doživeli nesrečno usodo, da so bili — zavrženi.

Med odmorom 15 minut — tudi tega ni bilo prejšnja leta — si je učiteljstvo ogledalo razstavo vzornejših pismenih, risarskih in rokodelnih izdelkov. Te razstave se je udeležilo prav malo šol. (Postojna, Podraga in šolske sest. v Trnovem.) Izdelki so bili res vzorni.

Načelnik knjižničnega odbora Primožič je vsled navodila odbora učit. društva stavil času primeren predlog, naj učiteljstvo več ne prispeva s $\frac{1}{2}\%$ za knjižnico, kar je bilo — seveda — sprejeto, česar ni nihče dvomil; a umestno bi bilo, da bi kdo opomnil, naj bi se — če se $\frac{1}{2}\%$ res opusti — omenjena vsota vsaj deloma obrnila v prid konviktu, Franc-Jožefovi ustanovi — ali pa — da

bi za njo vsaj še tisti naročili „Tovariša“, ki ga nimajo. To bi bil tudi spomin na jubilejsko leto.

Za sklep se je predsednik zopet spomnil modrega vladarja, ki nam je naklonil šolski zakon, ki skrbno vodi usodo mogočne Avstrije, in zopet so zaorili slava-klici in cesarska pesem.

Oficijelni sklep se je zvršil s tem, da predsednik — ni razdelil potnine v šoli, marveč prihranil za nekaj posladek po obedu.

K skupnemu banketu smo se zbrali — menda polnoštevilno — pri gosp. Vičiču, kjer je z izborna kuhinjo in hladilno pijačo vsakdo hitel tolažiti notranjega človeka. S prvo kupico je gospod nadzornik napil presvetlemu cesarju, postojinska godba je zaigrala cesarsko pesem, potem pa jubilejsko koračnico; začelo se je veselo življenje, kakoršno naslaja učitelju bridke trenutke nekaj ur — enkrat v letu. — Ker praznuje letos zastopnik Zarnik 40letnico učiteljevanja, mu je napil prijateljsko c. kr. okr. šolski nadzornik, mi smo pa zaklicali: „Živio, Martin, još mnogaja leta!“

Zabave se je udeležilo tudi nekaj domačih gospá in gospic, gosp. duhovnikov in postojinskih tržanov. Godba nas je vztrajno kratkočasila, veselje se je vekšalo s sleharnim trenutkom, in Bog vedi, do kakšne stopinje bi priklopelo, ko bi ne bil prišel gosp. M. Šeber s „tisto škričnico, ki ljudi mala“. — V spomin na jubilejsko leto smo mu skupno pustili svoje „obrazce“, katere nam je pa obljubil vrniti. Gotovo ostane ta dan vsakemu v trajnem spominu, zakaj lepa je bila ta jubilejska skupščina.

Ivo.

Vestnik.

Cesarja Franca Jožefa I. jubilejska ustanova za učiteljske sirote na Kranjskem: Gosp. Vinko Levstik, nadučitelj in šolski voditelj na Vrhniki, 5 gld.; gospod Ivan Pipan, nadučitelj in šolski voditelj v Črnomvrhu, 5 gld.

Učiteljski konvikt: Po nasvetu čast. gosp. župnika Miklavčiča zložili vdeleženci pri pogrebu r. A. Vavkna 12-10 K.; gospa Tonica Ziegler iz Podpeči, nabrala v veseli družbi v gostilni pri Koširju 10 K.; gosp. R. Milic v smislu gospodarskega programa za 2. četrletje t. l. 27-54 K.; gosp. Evgen Lah, predsedstveni tajnik, 80 h.; gosp. Ivan Pipan, nadučitelj v Črnomvrhu, na knj. kr. podr. št. 284, 10-82 K.; tvrdka Franc Ksav. Souvan, trgovina z manufakturnim blagom, v smislu gospodarskega programa za drugo četrletje t. l. 56 K.

Šolski muzej. Učiteljsko društvo za novo-meški okraj 10 gld.; učiteljsko društvo logaškega okraja 10 gld.

Osobna vest. Gosp. Fr. Gabršek, stalni nadučitelj v Krškem in zač. glavni učitelj na c. kr. učiteljsku v Ljubljani, je prideljen II. mestni deški šoli v Ljubljani z naslovom in prijemki nadučitelja.

Konferencija ljubljanskih slovenskih šol, ki je bila v četrti dan t. m. pod predsedstvom c. kr. okr. šolskega nadzornika gosp. Fr. Levca v oslavo cesarjeve 50letnice, je bila v pravem pomenu besede slovesna in dostojna letu cesarjevega zlatega jubileja. Konferencijo so počastili s svojo prisotnostjo p. i. gg.: c. kr. vladni svetnik J. Merk kot zastopnik vis. c. kr. dež. šol. sveta, župan ljubljanski Iv. Hribar, kanonik in nadzornik veronauka A. Zamejic, člani c. kr. mestnega šolskega sveta, i. dr. Popoldne ob 1. uri je bil v dvorani „Narodnega doma“ slavnostni banket, kojega se je udeležilo vse mestno učiteljstvo slovenskih šol, gosp. c. kr. okr. šol. nadzornik Fr. Levca, gosp. župan Iv. Hribar, gospod kanonik Zamejic, gosp. ravnatelj Iv. Šubic, gosp. predsedstveni tajnik E. Lah i. dr. Napivalo se je presvetlemu cesarju, prevz. gosp. dež. predsedniku baronu Heinu, županu Iv. Hribarju, okr. šol. nadzorniku Levcu, uzornemu mestnemu učiteljstvu, kanoniku Zamejcu, slogi med učiteljstvom in čast. duhovščino, gosp. katehetom, gospodu

ravnatelju Šubicu i. dr. Pri banketu je svirala c. in kr. vojaška godba. Nadrobno poročilo o konferenciji in banketu bomo objavili prihodnjič.

Naznanilo in prošnja. Ker mi še mnogo gosp. tovarišev na Gorenjskem ni odgovorilo na moj poziv v 20. številki l. 1897., hočem porabiti letošnje počitnice, da obiščem vse one kraje, o kojih še nimam natančnega popisa, da zberem tu gradivo za popis Gorenjskega, koji nameravam izdati polagama. Prosim tedaj gospode tovariše, da me opozoré na vse, kar je imenitnega v onih krajih, kjer bivajo. Na veselo svidenje.

Dunaj, 3. mal. srpana 1898.

Jos. Ciperle.

Razpis učiteljske službe. Na naši štirirazredni deški ljudski šoli s pravico javnosti v Trstu se razpisuje učiteljeva služba s 700 gld. letne plače, s pravico do šest petletnic po 40 gld. in s $\frac{2}{3}$ doneskom k pokojninskemu zavarovanju. Prednost je prosilcem, ki so že prebili skušnjo usposobljenosti; prosilci brez te skušnje bodo dobivali 500 gld. letne plače.

Postavno opremljene prošnje naj se do 15. mal. srpana t. l. določijo podpisnemu vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Ljubljana, 21. rožnika 1898.

Einladung zu der am 27. Juli 1898 in Krainburg stattfindenden Bezirkslehrerconferenz für den Schulbezirk Krainburg. — Dnevni red: Ob 9. uri slavnostna sveta maša z zahvalno pesmijo v mestni farni cerkvi v proslavo 50letnega vladanja presvetlega cesarja. 2. Ob 10. uri otvori predsednik konferencijo, katera potem voli dva zapisnikarja. 3. Slavnostni govor, govori nadučitelj Ivan Pezdich. 4. Kako naj učiteljstvo vzbuja in goji patriotični čut in šoli in zunaj šole. Poroča učiteljica Marija Rooss. 5. Naznanilo c. kr. okr. šol. nadzornika. 6. Določitev učnih knjig za šolsko leto 1898/9. 7. Poročilo knjižničnega odbora o stanju in vporabi okrajne knjižnice in polaganje računa za šolsko leto 1897/8. 8. Nasveti o nakupovanju novih knjig za knjižnico. Nasvete je do 22. mal. srpana pismeno naznaniti načelniku knjižničnega odbora Ivanu Pezdichu. 9. Volitev knjižničnega odbora za leto 1898/9. 10. Volitev stalnega odbora za leto 1898/9. 11. Samostalui predlogi. Take predloge je do 22. mal. srpana pismeno naznaniti predsedniku konferencije.

Die Conferenzmitglieder wollen in einer dem festlichen Charakter dieser Conferenz entsprechenden Kleidung bei derselben erscheinen.

K. k. Bezirksschulrath Krainburg am 12 Juni 1898.

Der Vorsitzende: Gstettenhofer.

Okrajna učiteljska konferencija za okolico ljubljansko bode dné 20. mal. srpana t. l. v telovadnici I. mestne deške šole v Ljubljani s tem-le dnevnim redom: Dnevni red: A. Slavnostni del v proslavo 50letn. jubileju vladanja Njega Veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Slavnostni govor govori učitelj Jože Gregorin iz Črnuč. B. Uradni del. Poleg običajnih točk še poročili: 1. „Zemljepis v ljudski šoli“, poroča učitelj Karol Rožanc iz Šiške. 2. Kdaj in kako naj bi šole obhajale 50letnico vladanja presv. vladarja, poroča učitelj Ivan Petrič iz Rudnika.

Štajerskemu učiteljstvu. Dopust za 1. in 2. vel. srpan t. l. k jubilejni slavnosti dobi na Štajerskem lahko vsaka učiteljska oseba po § 15. šol. dež. postave, katera pravi, da v posebnih slučajih lahko krajni šolski svet v enem šolskem letu dovoli tri dni pouka prosto, ali pa izvanredno pouk lahko prestavi iz kacega šolskega dneva na drugi prosti četrtek.

B. R. N.

Na Hrvaškem je bilo lani 1342 šol, in sicer 1272 javnih občih, 40 javnih verskih in 30 zasebnih. Po učnem jeziku je bilo 1215 hrvaških, 26 nemških, 7 mažarskih, 2 rusinski in 3 slovaške. Potrošilo se je za javne šole 1,767.595 goldinarjev. Učiteljskih oseb je bilo 2224. V vsakdanjo šolo je hodilo 143.112 dečkov in 126.812 deklic, v ponavljalno pa 33.392 dečkov in 26.703 deklic.

Zc.